Уздрів я череп під ногами
З пробитим кулею чолом…
Зернятко, внесене вітрами,
Тюльпаном в скронях проросло.

І череп той, мов пишна ваза
На імператорських столах…
Так. Смерть взяла когось і зразу
Новим життям вже зацвіла.